

**Chương 498: Thảm Hoạ Cổng (35) - Olivia
Lanze Tiến Đến “Nghĩa Trang” Chết Chóc**
(Số từ: 3307)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

10:51 AM 20/07/2023

Khoảnh khắc cô ấy bước vào làng và nhìn lên bầu trời với cử chỉ bí ẩn của mình, tôi tự hỏi liệu cô ấy có đang điều khiển dòng thời gian hay không.

Có phải tất cả chỉ là một giấc mơ?

Tôi đã thực sự đến Rizaira chưa?

Tuy nhiên, có vẻ như tôi đã không nằm mơ mà thực sự đã bước vào và trở về từ vương quốc có tên Rizaira.

"Ha, hahaha..."

Tôi không thể không đặt câu hỏi tại sao cô ấy không thông báo cho tôi về điều này.

Có lẽ vì biết rằng thời gian không trôi có thể phản tác dụng.

Nhận thức được rằng thời gian không trôi sẽ khiến việc thư giãn trở nên quá hấp dẫn.

Vì vậy, cô ấy im lặng để kích động sự lo lắng và mất kiên nhẫn của tôi, nhưng cũng để giúp tôi tự mình vượt qua nó.

Tôi đã không rời Edina trong 2 mùa.

Tôi chưa rời Edina được 1 tháng.

Tôi đã sống ở một thế giới khác, một thời điểm khác, trước khi quay trở lại thực tại này.

*Woosh!

Giữa cơn gió hiu hiu, tôi ngắm nhìn cảnh vật của dãy núi Sren.

Luna đã không dạy tôi bất cứ điều gì.

Luna đã không cho tôi bất cứ thứ gì.

Tuy nhiên, những gì tôi cần nhất ngay bây giờ.

Đó là điều tôi thiếu nhất.

—Thời gian.

Tôi đã được cấp một lượng thời gian rất lớn, vì vậy không thể nói rằng tôi đã không nhận được bất cứ thứ gì.

"Huu..."

Mặc dù tôi không khóc, nhưng tôi lau nước mắt đang trào ra từ đôi mắt khô khốc của mình.

Nếu biết thời gian không trôi, tôi đã có thể sống bình yên hơn. Tôi quyết định không tập trung vào những suy nghĩ như vậy.

Luna đã cung cấp cho tôi thứ tôi cần nhất, và cuối cùng, tôi đã có được thứ mình mong muốn.

Tôi không biết sức mạnh này sẽ đưa tôi đi bao xa.

Tuy nhiên.

Ngay cả khi thời gian thực sự không dài, tôi đã đi quá lâu.

Bây giờ, tôi phải trở về nơi tôi thuộc về.

"Thành thật mà nói, tôi không tin rằng cô đã làm bất cứ điều gì sai trái. Ừm... Tôi thậm chí muốn vỗ nhẹ vào lưng cô vì đã hoàn thành tốt công việc nếu có thể."

"..."

Đáp lại lời của Olivia Lanze, Liana de Grantz nhìn Olivia với vẻ mặt nghiêm nghị và im lặng.

Olivia Lanze không mặc trang phục bình thường mà là áo choàng của linh mục mà cô ấy thường mặc.

Trên thực tế, Olivia hiếm khi mặc quần áo bình thường, vì vậy những chiếc áo choàng đó đã trở thành trang phục hàng ngày của cô ấy.

Khi nghe tin Liana de Grantz đã tự mình lựa chọn và giết những người tị nạn ở Port Mokna, Olivia đã lắng nghe chi tiết và trả lời rằng đó là điều đương nhiên.

"Cá nhân tôi không thích điều đó, nhưng tôi không thể nói rằng tôi không hiểu quyết định của Hội đồng. Rốt cuộc, cô đã lừa dối Reinhardt. Ngay cả khi cô không có lựa chọn nào khác ngoài lừa dối anh ấy vì anh ấy sẽ không bao giờ cho phép điều đó nếu anh ấy biết, kết quả vẫn như cũ."

"..."

"Dù sao thì, cá nhân tôi ủng hộ quyết định của cô. Tuy nhiên, vấn đề của chúng ta đã phát triển quá lớn để có thể được quyết định chỉ bằng phán đoán cá nhân, phải không?"

"...Đúng."

"Cô đã lừa dối Reinhardt cho đến thời điểm này, và kết quả là cô cũng đã lừa dối tôi."

Phần lớn các lực lượng ở Port Mokna là các pháp sư của Hội đồng Ma cà rồng hoặc các linh mục và hiệp sĩ của Thánh Hội.

Thánh Hội của Port Mokna trung thành với Liana đến mức họ đã lừa dối Olivia Lanze.

Olivia thực sự đã bị Thánh Hội phản bội.

"Đối với một người như cô, vốn dĩ thiếu tài năng về chính trị hoặc bất cứ điều gì tương tự, để chiếm được cảm tình của mọi người ở Port Mokna và ngăn chặn những tin đồn rò rỉ trong khi thực hiện những hành động như vậy... đó không phải là điều kỳ diệu."

Liana không có năng khiếu chiếm được trái tim của ai đó, cô ấy cũng không thích thú với những công việc như vậy.

Điều giúp Liana, với tư cách là chỉ huy của Pháo đài Mokna, thu hút mọi người là sức thu hút bẩm sinh của cô ấy.

"Gác lại bất kỳ cảm xúc nhỏ nhặt hay cảm giác bị phản bội nào, tôi có thể đứng về phía cô."

Olivia gõ nhẹ lên bàn.

"Sẽ tốt hơn nếu không có những 'tác dụng phụ đặc biệt' này..."

Olivia không đến Pháo đài Mokna để đối đầu với Liana hay để trừng phạt các hiệp sĩ và linh mục của Thánh Hội, những người không báo cáo các hoạt động của họ.

Ở ngoại ô Fort Mokna, một cái hố.

Cô đến để giải quyết điềm báo bí ẩn được phát hiện bởi Lucynil.

Trong môi trường này, với rất nhiều linh mục và hiệp sĩ, không ai nhận ra rằng có những dấu hiệu như vậy.

Chỉ có Lucynil, với sự nhạy cảm tâm linh cao độ của mình, mới có thể cảm nhận được điềm báo bất thường trước khi nó biến thành một hiện tượng ác độc.

Đó là lý do Olivia Lanze đến đây, mang trọng trách thanh tẩy và trừ tà.

Liana cũng vậy, không biết rằng vụ thăm sát của cô ấy sẽ dẫn đến những sự kiện như vậy.

Cảm thấy cay đắng vì sai lầm của mình, Liana thậm chí không thể hiểu được hành động của mình sẽ dẫn đến bất kỳ hình thức thảm họa nào.

Nó không chỉ nằm trong giới hạn có thể dự đoán được.

Các sự kiện thế gian có thể tạo ra những vấn đề không lường trước được ở những nơi hoàn toàn không ngờ tới.

Nhưng kẻ thù của Liana là những sinh vật sống, những thực thể có hình dạng vật chất.

Vì không biết cách xử lý những hồn ma và linh hồn báo thù, Olivia Lanze đã phải gánh chịu hậu quả từ hành động của Liana.

"Nhiếp chính đã gợi ý rằng tốt hơn là nên từ bỏ Pháo đài Mokna mà không mạo hiểm..."

Không biết về tác động nguy hiểm mà mối đe dọa này có thể gây ra, Charlotte đề xuất rằng có lẽ tốt hơn là nên nhìn theo hướng khác.

"Theo kinh nghiệm của tôi, những sự kiện như vậy có thể trở nên nguy hiểm hơn một khi chúng vượt khỏi tầm kiểm soát."

Không biết điều gì có thể xảy ra có nghĩa là ngay cả khi họ rời khỏi khu vực, một tai họa không xác định vẫn có thể ập đến với Edina.

Đó là lý do tại sao Olivia Lanze cho rằng sẽ không ngoan hơn nếu thực hiện các biện pháp phòng ngừa thay vì coi thường mức độ nguy hiểm này.

Cuối cùng, Olivia đã đến đây để tự mình đương đầu với nguy hiểm mà không hề hay biết về mối đe dọa có thể xuất hiện đối với Reinhardt.

Hành động của cô ấy để bảo vệ Reinhardt khỏi nguy hiểm đã tạo ra một rủi ro khác cho anh ta.

"Tôi xin lỗi, Senpai."

Nghe những lời của Liana, Olivia cười khúc khích.

"Tôi không biết cô có thể nói như vậy đây."

"Chúng ta... có thể giải quyết tình huống này không?"

"Tốt..."

Olivia nghiêng đầu và cắn môi.

"Ai trên trái đất này sẽ biết điều gì có thể xảy ra khi phạm vi của vấn đề thay đổi?"

Những sự cố chưa từng xảy ra có thể dẫn đến những kết quả chưa từng có. Cũng giống như Lucynil không thể dự đoán điều gì sẽ xảy ra sau đó, Olivia cũng vậy.

Cho dù nó có thể được thanh tẩy hay trừ tà...

Cô không biết.

Liana, người giải thích thái độ vui tươi nhưng nghiêm túc của Olivia, nhìn cô ấy với vẻ mặt kiên quyết.

"Đừng để bị thương, Senpai."

"Thật buồn cười. Chắc hẳn cô đã thích tôi một chút."

Olivia cười sảng khoái.

"Có phải bởi vì một người mà cả hai chúng ta đều không thích đã xuất hiện?"

Người đó không ai khác chính là Charlotte.

"Cô biết đấy, người ta nói rằng mọi người thường trở thành bạn bè khi buôn chuyện về nhau."

Liana không có câu trả lời nào cho câu châm biếm tinh quái đó.

"Tôi đi đây. Tôi có việc phải làm."

"Thôi được."

Với những lời đó, Olivia đứng dậy, như thể chỉ đơn giản là đi dạo.

Rời khỏi sở chỉ huy của Pháo đài Mokna, Olivia nhìn thấy một nhóm hiệp sĩ và linh mục đang đợi bên ngoài.

Mặc dù tất cả bọn họ đều nằm dưới sự chỉ huy của Olivia, nhưng Liana đã được trao quyền đối với họ trong một thời gian khá dài.

Đây là những người đã giữ bí mật với Olivia và giữ im lặng.

Họ căng thẳng chờ đợi cơn giận tiềm ẩn của Olivia.

—Phản bội.

Cô không thể phủ nhận sự tồn tại của nó.

Tuy nhiên, cô hiểu quyết định của Liana và lý do đằng sau việc giữ bí mật.

Bây giờ, cô ấy đang trên đường giải quyết hậu quả của những hành động đó.

"Chà... chúng ta bắt đầu chứ?"

Olivia mỉm cười, như thể cô ấy không quan tâm đến việc phán xét những kẻ phản bội đức tin.

"Ta sẽ là người dọn dẹp mớ hỗn độn mà các người đã tạo ra."

Olivia Lanze được biết đến với ngôn ngữ thẳng thừng, ngoại trừ trong các bài giảng của cô ấy.

—Ở ngoại ô Fort Mokna, cách khu vực trung tâm một khoảng cách đáng kể.

Olivia, được hộ tống bởi một số lượng lớn các hiệp sĩ và linh mục, đã lên đường đến địa điểm.

Mặc dù Olivia không liên quan đến vấn đề này, nhưng hầu hết các linh mục và hiệp sĩ đi cùng cô đều có liên quan trực tiếp đến nó.

Họ đã phân loại và loại bỏ mọi người, thậm chí đưa một số người đến địa điểm hành quyết.

"Các người có thực sự tin rằng sau khi giết rất nhiều người vô tội, sẽ không có gì xảy ra không? Ít nhất, nên thực hiện các nghi lễ thanh tẩy định kỳ, phải không?"

Olivia nói một cách bình tĩnh khi họ đi qua vùng ngoại ô của Pháo đài Mokna.

"Đó là một lời khiển trách."

Ngay cả khi Liana không mong đợi những linh hồn báo thù, các linh mục và hiệp sĩ nên thực hiện các biện pháp như vậy.

Một linh mục cấp cao đi bên cạnh Olivia tái nhợt và cúi đầu trước lời nói của cô.

"Thưa Giáo Hoàng... Không phải là chúng thần không làm."

"Thế đã làm?"

"Chắc chắn rồi..."

Mặc dù không lường trước được kết quả này, họ vẫn thường xuyên thực hiện các nghi lễ thanh tẩy và cầu nguyện, ban phước lành, ngay cả đối với những người mà họ đã tự sát.

Vẻ mặt vui vẻ của Olivia trở nên nghiêm túc.

"Vì vậy, ngay cả với các nghi thức thanh tẩy, điều này vẫn xảy ra."

Quá nhiều cái chết.

Những mối hận thù tràn ngập, những linh hồn báo thù và những bất công không thể giải quyết thông

qua các nghi lễ và lời cầu nguyện thanh tẩy định kỳ.

—Giận dữ và hận thù.

Thực tế là điều này đã xảy ra bất chấp sự ban phước của nhiều linh mục cho thấy mức độ nghiêm trọng của tình hình là rất bất thường.

Olivia và các linh mục mà cô ấy dẫn đầu đã sớm đến địa điểm này.

"Có vẻ như tình hình đang xấu đi..."

Điều mà chỉ Lucynil có thể cảm nhận được vài ngày trước đã trở nên rõ ràng với Olivia, khiến cô cảm thấy ớn lạnh sống lưng.

Mặc dù vô hình, một cảm giác đáng ngại có thể được cảm nhận trong không khí.

Bầu không khí lạnh lẽo.

Olivia từ từ đến gần cái hố ẩn giữa những tảng đá mà Lucynil đã nhìn thấy trước đó và nhìn sâu vào trong đó.

"...Điều này thật kinh khủng."

Trong hố đen tối, vô số xác chết cháy thành than
chất thành đồng, nhiều không đếm xuể.

Căn cứ vào tình trạng bị cháy, họ đều là nạn nhân
của đòn sét đánh của Liana de Grantz.

"Có phải người phụ nữ điên rồ đó đã tự tay giết tất
cả bọn họ...?"

Olivia cắn môi khi quan sát cảnh tượng khủng
khiếp khó có thể diễn tả bằng lời.

Vì Liana đã đưa ra quyết định, cô ấy không thể để
người khác vấy bẩn tay mình nên cô ấy đã tự
mình kết liễu cuộc đời họ.

Bất chấp việc những người khác đã chọn và đưa
họ đến đây, rõ ràng chính Liana de Grantz đã tự
tay đẩy họ xuống hố và dập tắt sinh mạng của họ.

*Wooooooooo

Âm vang ma quái của gió thổi vào hố sâu nghe
như tiếng kêu của những kẻ bị giết oan đối với
Olivia.

Nó có thể là một ảo ảnh, nhưng tiếng vang kỳ lạ có cảm giác như nó không chỉ là một ảo ảnh. Olivia từ từ lùi ra khỏi chỗ.

Nhìn chăm chăm vào cảnh tượng kinh hoàng này sẽ không giải quyết được gì.

"Ta sẽ tạo ra một nơi tôn nghiêm."

May mắn thay, việc Olivia nắm vững sức mạnh của Towan, nữ thần của sự thuần khiết, là lý tưởng để giải quyết vấn đề như vậy.

Theo lệnh của Olivia, các linh mục và Thánh hiệp sĩ bắt đầu hành động.

Điều gì sẽ xảy ra nếu họ để nơi này nguyên vẹn?

Điều gì sẽ xảy ra nếu họ đến muộn hơn một chút?

Nếu cô gái tóc bạch kim, Chúa Tể của Wednesday không phát hiện ra điềm báo này sớm hơn, những oan hồn này sẽ gây ra hiện tượng gì để hại Ma Vương?

Hy vọng rằng có thể thực hiện một số biện pháp đối phó, Olivia triệu tập Tiamata.

*Woong

Olivia đặt Tiamata tỏa sáng ở trung tâm của cánh đồng.

*Thud!

Lặng lẽ, Olivia quan sát các linh mục sắp xếp theo đội hình phù hợp và các Thánh hiệp sĩ vào vị trí của họ.

*Wooooooo

Olivia rất thông thạo các vấn đề về linh hồn và linh hồn của những người đã khuất. Towan, nữ thần của sự thuần khiết đẩy lùi những điều ô uế, đòi hỏi sự hiểu biết về những thực thể không thuần khiết, phi tự nhiên.

Khi Olivia quan sát cơn gió thổi qua cánh đồng, xoáy một cách kỳ lạ, cô đã trải qua một cảm giác kỳ lạ.

Cô không biết ở đây đã có bao nhiêu người phải chịu cái chết oan uổng.

Tuy nhiên, xem xét toàn bộ lục địa, cuối cùng sẽ có một số lượng nhỏ người chết.

Đúng là Liana de Grantz đã phạm phải một tội lỗi không thể tha thứ, và Olivia không có ý định phủ nhận điều đó. Cô chỉ đơn thuần nghĩ rằng đó là một hành động cần thiết cho Reinhardt.

Vô số mạng sống đã bị mất.

Đó không phải là vấn đề duy nhất.

Giống như những linh hồn xấu xa bị thu hút đến những nơi chứa đầy năng lượng tâm linh, nơi này đã trở thành hang ổ của những linh hồn báo thù, sôi sục với oán hận và thù hận, thu hút nhiều linh hồn hơn.

Những người đã bỏ mạng tại đây.

Những linh hồn lang thang, bóng ma và những hiện tượng siêu nhiên.

—Thảm sát.

Những người coi thường Ma vương đã bị tàn sát bởi những người theo anh ta.

Vấn đề không chỉ là những người đã chết ở đây, mà còn là chính nơi này đã thu hút một số lượng lớn các linh hồn báo thù.

Và bây giờ, với việc hầu hết con người đổ lỗi cho Ma vương về mọi thứ, tất cả các linh hồn sẽ nuôi dưỡng lòng căm thù đối với anh ta.

Những linh hồn coi thường Ma vương đang thâm nhập vào nơi này.

Giống như một cục nam châm hay một cái bẫy cạm bẫy.

Nếu phỏng đoán của Olivia là chính xác, nơi này sẽ ngày càng trở nên nguy hiểm nếu bị bỏ lại một mình.

Không, nó đã vượt quá ngưỡng nguy hiểm rồi.

Do đó, lựa chọn hành động trước khi khu vực này trở nên nguy hiểm hơn và mở rộng hơn của Olivia không phải là sai lầm.

Đó chắc chắn là một quyết định đúng đắn. Các biện pháp là cần thiết, và những người có khả năng xử lý tình huống này là Olivia, các Thánh hiệp sĩ và các linh mục.

Tuy nhiên, không phải là không có nghi lễ thanh tẩy cho đến tận bây giờ.

Mặc dù họ đã tiến hành thanh lọc thường xuyên cho đến bây giờ, nhưng tình hình vẫn rất tồi tệ.

Những lời cầu nguyện của các linh mục, sự triệu hồi và những cuộc trừ tà của các Thánh hiệp sĩ—chúng có thực sự hiệu quả không?

Khi Olivia quan sát chuyển động của các linh mục, cô lặng lẽ suy nghĩ.

Cầu nguyện cho sự yên nghỉ của những linh hồn mà họ đã giết.

Mặc dù họ đã bị giết mà không có lý do, nhưng họ được khuyên không nên oán hận và thẳng thien một cách hòa bình.

Cái trò nhằm nhí gì thế này?

Có phải những người này có đủ điều kiện để cầu nguyện, triệu hồi và thanh tẩy?

Các Thánh hiệp sĩ, các linh mục, và thậm chí cả chính Olivia—họ có đủ tiêu chuẩn không?

Nếu cô ấy là một linh hồn báo thù, cô ấy sẽ cảm thấy thế nào khi nhìn thấy những kẻ sát nhân đã

giết cô ấy một cách dã man khi cố gắng giúp cô ấy thăng thiên?

Đây có phải là sự đạo đức giả của những con quỷ định mệnh cho địa ngục?

Cô không biết liệu các phương pháp khác có tồn tại hay không, nhưng chắc chắn có điều gì đó không ổn.

"Chờ đã!"

Ngay khi Olivia, cảm thấy có điều gì đó không ổn, đã kêu lên.

-Wooooahhhh!

Một dòng bóng tối phun ra từ cái hố.

Olivia mở to mắt nhìn chăm chăm vào hiện thân vật chất của lòng thù hận và oán giận.

-Wraaaagh!

Một tiếng thét ớn lạnh của đau đớn, hận thù, tức giận hay bất công—không thể phân biệt được.

Không, đó là sự pha trộn của tất cả những cảm xúc đó, một biểu hiện hữu hình của sự oán giận,

than khóc trong đau khổ. Olivia nghiêng rặng khi quan sát.

“Ồn thôi.”

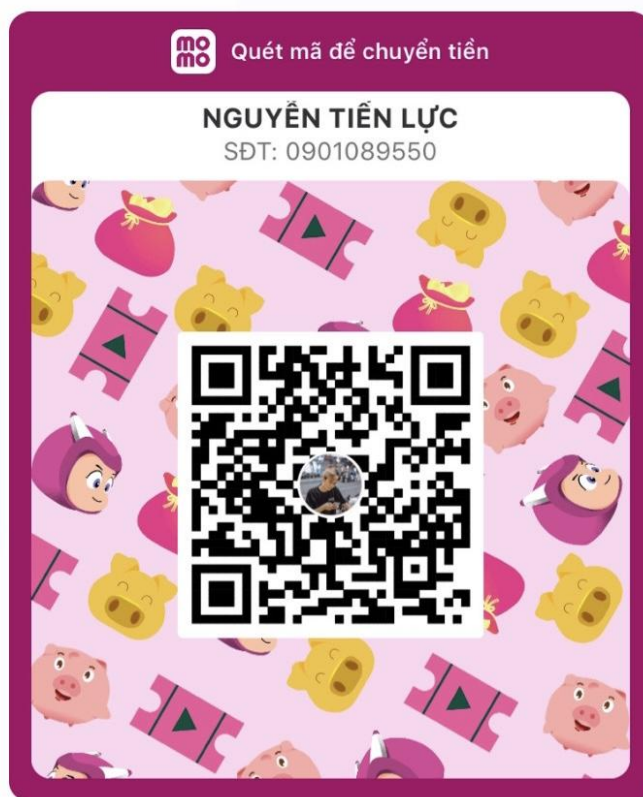
Olivia gỡ bỏ Tiamata cắm trong lòng đất.

"Đương nhiên, sẽ không dễ dàng."

Ánh sáng thần thánh bao trùm toàn bộ cơ thể Olivia.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỦNG
HỘ TÔI QUA:

Thanks For Reading